

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

D E C I Z I A NR.350/CA/2008-R

D 26/2008

Şedință publică din data de 29 octombrie 2008

Președinte : **DRAGA LUCIA** - președinte secție

Judecător : **GRIGORE MARIUS**

Judecător : **GRIGORE MĂRIUSCU SIMONA**

Grefier : **GRIGORE MĂRIUSCU**

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului în contencios administrativ declarat de recurenta reclamantă SC **ARTICO SRL** cu sediul în București, str. **valoarea bunăoasă**, etaj **1**, în contradictoriu cu intamatele părâte DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Bihor cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr.2-4 și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE ORADEA- Activitatea de Inspecție Fiscală cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr. 2-4, împotriva Sentinței nr.101/CA din 10.03.2008 pronunțată de Tribunalul Bihor în dosar nr. **101/2007**, având ca obiect anulare acte administrativ-fiscale.

La apelul nominal făcut în cauză lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că recursul este legal timbrat cu suma de 2 lei taxă judiciară de timbru și 0,15 lei timbru judiciar, după care:

Se constată că dezbaterea în fond a cauzei a avut loc în ședință din 22 octombrie 2008, când părțile prezente au pus concluzii asupra recursului, concluzii care au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată și când, în vederea deliberării, instanța a amânat pronunțarea pentru data de 29 octombrie 2008.

CURTEA DE APEL
D e l i b e r â n d :

Constată că prin Sentință civilă nr. **101/CA/2008** Tribunalul Bihor a respins acțiunea formulată de reclamanta SC **ARTICO SRL** Oradea în contradictoriu cu părății DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Bihor și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE Oradea pentru anularea actelor administrative fiscale și suspendarea executării acestora până la soluționarea irevocabilă a cauzei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că în perioada 01.01.2004- 31.12.2006, societatea a achiziționat produse și servicii aferente amenajării unui apartament situat în București, în sumă de **45.817 RON** cu TVA aferent **10.803 RON**, în baza unui contract de comodat încheiat cu proprietara apartamentului **Daniela George** și a dedus TVA aferent, fără bază legală, bunurile și serviciile achiziționate nefiind destinate

Față de diferențele constatate între documentele TVA și jurnalele de vânzări- cumpărări, prin preluarea sumelor corecte din jurnale, justificate cu documente pentru care s-a stabilit TVA suplimentar de plată în sumă de 865 RON cu dobânzi/ majorări de întârziere aferente în sumă de 4.271 RON și penalități de întârziere în sumă de 289 RON, s-a reținut că societatea a intocmit în mod eronat deconturile TVA pentru perioada verificată, în sensul că nu a preluat în mod corect soldul TVA raportat la perioada precedentă, cu consecința unui sold final eronat.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta SC ~~INTERIOR~~ SRL București solicitând modificarea ei în sensul admiterii acțiunii cu consecința anulării Déciziei nr.26/08.06.2007 emisă de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Bihor, a Deciziei de impunere nr.664/29.03.2007 și a Raportului de inspecție fiscală nr.72130/29.03.2007, ca fiind netemeinice și nelegale, cu cheltuieli de judecată în ambele instanțe.

În motivarea recursului său, reclamanta arată că în opinia sa instanța de fond a apreciat greșit că investițiile efectuate la apartamentul din București nu constituie investiții aferente operațiunilor taxabile, nefăcând distincție între facturile aferente cumpărării unor obiecte de inventar (mobilier, mașină de spălat, etc) și cele aferente amenajării spațiului situat în București.

Cu privire la obiectele de inventar enumerate la pozițiile 3,5,6,7,8,9,10,13,14 din Anexa 2 la raport apreciază că sumele aferente achiziționării acestora în sumă de ~~10356,31~~ lei RON sunt fără nici un dubiu cheltuieli deductibile, neexistând nici o legătură între existența sau inexistența unui punct de lucru în București și neacceptarea ducerii TVA aferentă unor bunuri existente în patrimoniul societății și care sunt destinate activității taxabile, societatea înregistrând în contabilitate facturi aferente achiziționării bunurilor și serviciilor achiziționate, care îndeplineau toate condițiile de deductibilitate, și sunt folosite în interesul economic al societății, regăsindu-se și în cuprinsul HG. Nr.139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

În ce privesc cheltuielile cu amenajarea spațiului din București, este absurdă motivația instanței să schimbarea sediului societății în București ar fi fost o probă constituită pro cauza, acest spațiu reprezentând un punct de sprijin logistic absolut util în desfășurarea activității societății.

În anul 2004 asociații societății au achiziționat acest imobil, în nume propriu, administratorul locuind în această locație o perioadă lungă de timp din cursul unui an.

De asemenea, în acest spațiu se depozitează temporar materiale necesare lucrărilor efectuate în țară, achiziționate la prețuri avantajoase din București.

În acest spațiu n-a fost declarat punct de lucru, întrucât societatea n-a desfășurat efectiv activitate în acesta, iar la 26.06.2007 și-a mutat sediul social în această locație, fiindcă administratorul și-a schimbat domiciliul în București.

Referitor la suma de ~~10356,31~~ RON reprezentând TVA suplimentar de plată, calculul acestei sume nu se regăsește în anexa la procesul-verbal, pentru perioada verificată, inadvîrtența constatată de organele de control fiscal, fiind

artificială, întrucât suma de lei vechi a fost achitată, măsurile impuse vis-a-vis de recuperarea acestei sume, nejustificându-se, aspecte asupra cărora instanța de fond a omis să se pronunțe.

În drept au fost invocate prevederile art. 304 pct. 8 și 9 Cod procedură civilă, Legea 554/2004, OG 92/2003, Legea 571/2003, HG 139/2004.

Intimata nu a formulat întâmpinare.

Verificând sentința recurată prin prisma motivelor invocate și din oficiu, conform art.304 raportat la art.304¹ și 306 Cod procedură civilă pe baza materialului și lucrărilor dosarului se constată că aceasta este temeinică și legală.

Instanța de fond a reținut în mod corect că reclamanta nu are drept de deducere a TVA în sumă de 100 RON din facturile fiscale în baza cărora a achiziționat bunurile și serviciile utilizate pentru amenajarea apartamentului proprietatea asociată Popovici Daniela Georgeta, soția administratorului Popovici Aurel Dan, bunuri și servicii care nu au nici o legătură cu activitatea economică desfășurată de societate, nefiind destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, în interpretarea prevederilor art.145 (3) din Legea 571/2003.

În această situație nu are relevanță juridică faptul că instanța n-a făcut distincție între facturile aferente cumpărării obiectelor de inventar, constând în mobilier și electrocasnice pentru utilarea unui spațiu proprietatea associatului și cele aferente amenajării aceluia spațiu în care locuiește administratorul, recurenta învederând că nu desfășoară nici o activitate în acest spațiu.

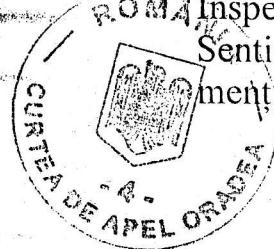
În ce privește suma de 100 lei RON, TVA suplimentar de plată, nu corespunde realității faptul că, calculul acesteia nu se regăsește în anexa la procesul-verbal de control pe perioada verificată și că inadvertența constată ar fi artificială, întrucât suma de 100 lei a fost achitată, iar instanța nu s-ar fi pronunțat asupra acestui aspect. Din Anexa 1 la Raportul de inspecție fiscală nr.72.130/29.03.2007 din diferența dintre coloanele 3 și 4 și coloanele 7 și 8, rezultă suma respectivă 100 RON (fila 14 din dosarul de fond) reclamantei neimputându-i-se nimic cu privire la suma de 100 lei, considerente pentru care instanța de fond nu s-a pronunțat asupra ei.

Față de toate aceste considerente, instanța apreciază că motivele de recurs invocate sunt neîntemeiate, urmând, ca în baza art. 312 raportat la art.316 Cod procedură civilă să respingă ca nefondat recursul declarat de reclamantă.

Cheltuieli de judecată nu au fost solicitate de intimată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

RESPINGE ca nefondat recursul declarat de SC ~~ROZRON INSTAL~~
SRL cu sediul în București, str. ~~Strada Unirii nr.101, etaj 1, 3~~, în
contradictoriu cu intimatele părâte DIRECȚIA GENERALĂ A
FINANȚELOR PUBLICE Bihor cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr.2-4 și
ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE ORADEA- Activitatea de

ROMANIA Inspecție Fiscală cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr. 2-4, împotriva Sentinței nr.101/CA din 10.03.2008 pronunțată de Tribunalul Bihor pe care o menține în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

I R E V O C A B I L Ă

Pronunțată în ședință publică , azi 29 octombrie 2008.

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

REDACTOR: TUDOR MARIA MARIA NICU SIARIA M. PRELUNUTA

Red.dec.

În concept la 03.11.2008

Jud. fond Jurjuț - M. I. 1 ex

Tehn.red.M.I. 2 ex

04.11.2008

N. conformitate

